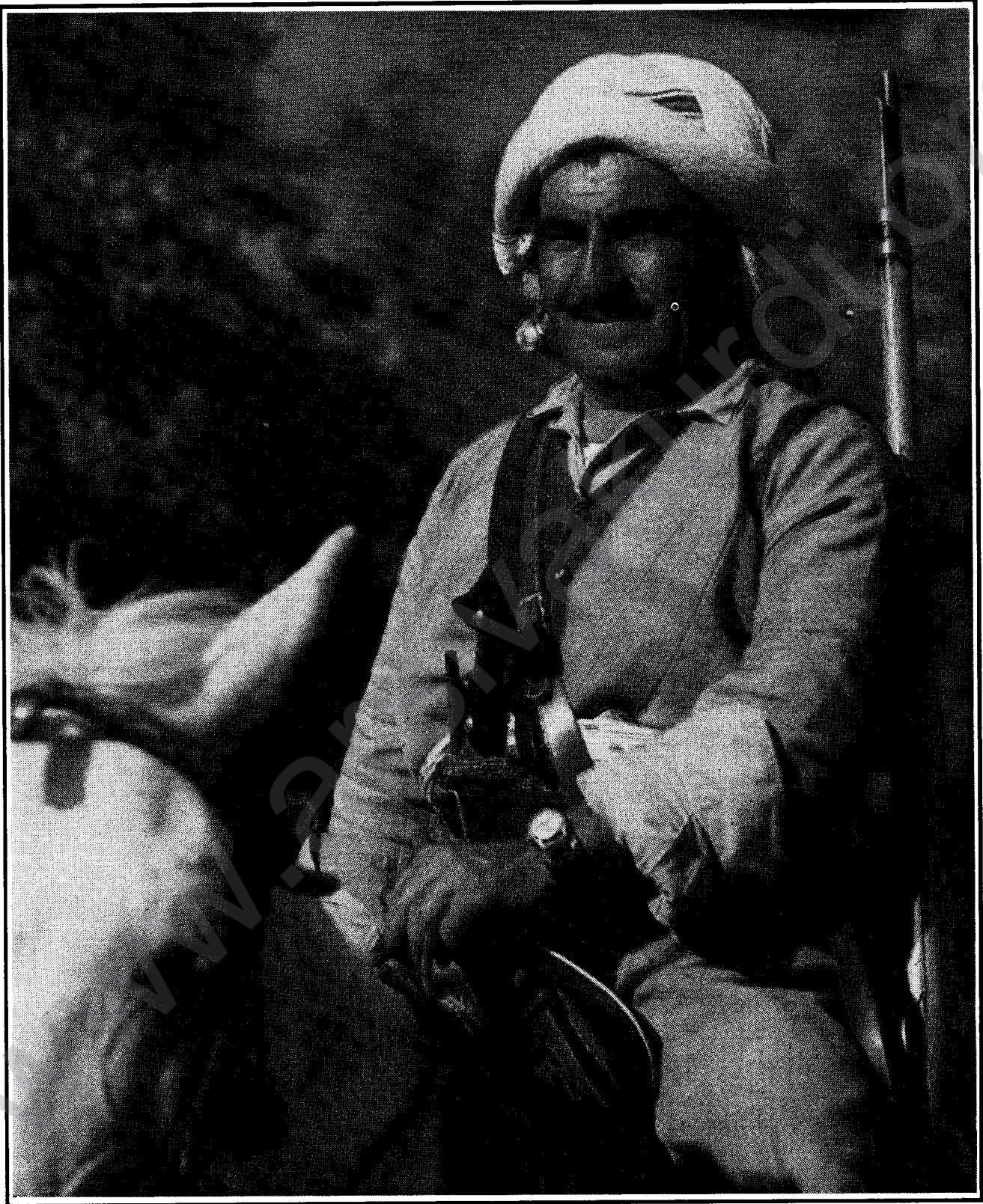

DEMOKRAT

M.MUSTAFA BARZANÎ
DI DILÊ GELÊ KURD DE YE...!

DEMOKRAT
Kovara siyasî û çandî

Hejmar : 3 / ADAR 1989

Xwedi : W. Demokrat
Goran Cizîrî

Berpirsiyar : D.JELÎ

Teknik : Loran CENGÎN

Navnîşan :

"DEMOKRAT"
c / o Eliak
Nybyroken - 19
163 70 Spanga - Stockholm
SWEDEN

DEMOKRAT

Aylık siyasî ve kültürel dergi

Sayı : 3 / MART 1989

Sahibi : W. Demokrat
Goran CIZÎRÎ

Sorumlu : D.JELÎ

Teknik : Loran CENGÎN

Adres :
"DEMOKRAT"
c / o Eliak
Nybykroken - 19
163 70 Spanga- Stockholm
SWEDEN

Adar - meha herî girînge di dîroka gelê Kurdistan de. Li tevî Cîhan`ê hi keyfxweşî, bi dilşadî tê bixêrhatin, Adar. Gûl vedikin, şîneyî dibe Dinya. Hatinek buharê ye Adar.

Lê, li ba me, li welatê mey bîndest, di bin tarîya ewrê reş de tê Adar. Ne gûl, ne şahî ya buharê, karin rûyan bikenînin. Di destpêka Adar`ê ya sala 1979 an de Netewa Kurd-Kurê xwe ê hey qehreman, Serokê şoreşên xwe, yê bi deh salan, parazkarê welatê xwe yê şêrîn, General`ê xwe - Mustafa Barzanî windakir. Belê Adar reş hat...

Kolonyalistên ku, welatê me bîndest kirine ne carek, ne dû car li pêşîya çavên Dinê, dane xuyakirin ku, wahşen herî mezinin. Di nava meha Adar a 1988-li Kurdistan`a Başur-ne insanên BAAS`a faşîstî Bexda, di roja 16 a de, 5000 law, keç û dayikên Kurd bi jehr kir, Bajare şêrîn -Helepşe, hat şehîd kirin. Belê Adar reş derbas dibû...

21 Adar-Cejna netewî Kurdistan, ev çend salan, ev çend deh salan tê qedexekirin ku, pîrobibe bi dilşadî. Dîlan bînd girîtin li dora Agirê Azadî. Di Newroz de, çend caran can dan lawên Kurd, lê tu cara serî netewandin-gelek, gelek caran... Di Dinya yê de wek "roja dijî nîjadperestî" tê qebulkirin 21 ê adar, lê belê, di bin nîjadperestîya herî zorkar de dijê gelê Kurd.

Di dawîya Adar bi xwe de, di 31 ê de bi darve hat kirin Serokkomara Mahabad`ê Qadî Mihemed. Adar reş tewa dibû...

Gel, dîroka çê dikin. Bi serfiraziya xwe wê dixemilînin. Wê Netewa Kurd jî, di demek hey nêzîk de, wê rojên azadîyê bijî. Encex, wê çaxê ewrên reş yê Adar belav bibin. Tarî ronayî bibe...

DEMOKRAT

PÊWISTIYA XWEDÎTIYA NERÎDÊN NETEWÎ

Barzanî bi kar û xebata xwe û bi kiryarên xwe, di tekoşîna riya rizgariya Kurdistanê de sembolek e. Jiyana wî bi serê xwe serhildanek li dijî zilm û zordariyê ye. Navê Barzanî her dem berxwedan û serhildana li dijî sîtemkariyê tîne bîra meriv. Ew bi tekoşîna xwe, ji bo gelê Kurd bû serokek netewî. Mîna serokek netewî, wî di jiyana xwe û di kar û xebata xwe de her tiştên pêwist ji bo gelê xwe bi kar anî. Ferqa ku ew ji serokên din yê gelên bindest cuda dikir ev e, ku hem di warê leşkerî û hem jî di warê siyasî de, her di rewşa zor û tengasiyê de xebata xwe berdewam kir. Ji bo vê yekê ye jî ku navê Barzanî, ji bo milletê Kurd bû nîşanek Kurdnasiyê. Bi hezaran Kurd, bi navê Barzanî bi Kurdîtiya xwe hisiyar û ketin nav refên tekoşerên Kurdistanê.

Milletê Kurd, tucaran xebat û doza Barzanî ji bîr nekir. Lê mixabin di herêmê de, rewşa Kurdistanê, xurtbûn û pîrbûna dijminên Kurdistan û tunebûna dostên ji dil, ji bo milletê Kurd bûn sedemên bingehîn, ku serokê netewî di jiyana xwe de rizgariya welatê xwe û azadiya gelê xwe nedît. Têkçûna (!) şoreşa li Kurdistana Başûr ya 1975 an, bû sedema herî mezin ji bo destpêkirina munaqasha li ser Barzanî. Lê netewa Kurd tucaran li ser serokê xwe bi xerabî nefikirî. Hin hêzên siyasî destpêkirin û devavêtin Barzanî. Siyaseta xwe li ser bingeha dijminatîya Barzavî avakirin. Hin kesên "siyasî" pêşverûtî û sosyalîstîya xwe di dijminatîya Barzanî de didîtin. Bi kurtaşî bi dev û destên dijminê gelê Kurd şerê Barzanî hat kirin. Van meylarên siyasî ku şerê Barzanî dikirin, demekê şerê Şêx Saîd, Seyid Riza, Îhsan Nûrî, Qadî Mihemed û wek serokên gelek şoreşên gelê Kurd, jî dikirin. Xuyabû ku van kesan di şexsiyeta serokên şoreşên Kurd de dijminatîya gelê Kurd û doza wî dikirin.

Her Kurdek welatparêz baş zane ku şoreşa 1975 an çawa têk çû. Di vê nivîsê de em li ser sedemên têkçûn an têkbirina şoreşa Kurdistana Başûr ranawestîn. Lê em dixwazin pîrsekê bînin holê. Gelo, heger serokatîya şoreşa 1975 an ne ev serokatî lê serokatîyek herî çep bûya jî, wê di aqîbeta wê de guhertinek çêbiba? Her mirovê ku bi awakî durust û bi çavê rastîyê temaşe kiriye baş zane, ku

netîce wê her wilo biba çawa ku bûyî. Wan kes û hêzên siyasî, ku dijîtiya Barzanî dikirin, Barzanî, bi hevalbendiya emperyalîstan, dostaniya siyonîstan îtham dikirin û ewan Barzanî însanek paşverû û feodal didîtin. Sebebên van êrîşên wan jî bi dîtina wan hin kiryarên Barzanî bûn, ku di dema îro de jî gelek serokên tevgerên rizgarîxwaz hemû şiklên tîkiliyan pêk tînin û ji welatên emperyalîst heta bi welatên sosyalîst tîkiliyan datînin. Gelek mixabin ew kes û hêzên siyasîyên Kurd ku dijminatîya Barzanî dikirin, îro jî van kesên din re li çepkan dixin û kiryarên wan meşrû dibînin û di weşanên xwe de jî pesnê van kiryarên wan didin.

M.M.Barzanî di gotinek xwe de wilo digot: "Di vê dozê de destê me yê çepê jî vekiriye û yê rastê jî". Bêguman, em zanin bê Barzanî destên xwe ji bo çî vedikir. Destvekirina wî ji bo gelê wî û welatê wî bû. Lê ew kesên ku ne di zanîna meselê debûn digotin: "Em mesela destê çepê fêmdikin, lê mesela destê rastê çiyê, divê em wî destî jêkin". Lê piştî 12 Îlonê, van kes û rêxistinên ku xwe li welatê din yê kolonyalîst girtin, li wê de ji bo xwedîkirina deh kesên xwe, ne tenê destê xwe yê rastê û çepê vekirin, lê her derê xwe ji dijmin re vekirin.

Barzanî, tucaran serê xwe li ber kesî netewand. Wî herdem siyasetek mezin û serbixwe ajot. Herdem menfeeta gelê Kurd da ber çavan. Xurtbûna şexsiyeta Barzanî di hemû xebata wî de, bi pêvajokî berdewamkir. Lê mixabin ew kesên, ku Barzanî "Bi zilametiya xelkê" îtham dikirin, di pêvajokê de êşkere bû ku wan kesan çawa zilametiya xelkê kirin. Hem jî zilametiya kesên pîs û kêr jî kirin. Em wan kesan baş dinasin û me baş fêmkir jî ku çima dijminatîya Barzanî dikirin.

Gelê Kurd bi tevî hêzên xweyî siyasî pir pêwiste, ku bi hemû awayî xwedîtiyê li nerîdên (deger) xweyên netewî bikin. Ev tişt wê bihêle ku em xwedîtiyê li dîroka xwe bikin û em doza xwe baş fêmbikin Di dema îro de, di zehmetiyên tekoşînê de em BARZANÎ çêtir fêm dikin. Ew û serokên din yê Kurd riya tekoşîna me ronî dikin.

.D.JÊLÎ

Foto: Stefan Hjerten

HALEPÇE - HAFIZALARDA HEP CANLI KALACAK !...

Loran CENGİN

Bir yıl önce - 16 mart günü, Dünya haritalarından bir isim silindirildi. Kimyasal silahlar vahşeti ile bir şehir şehid edildi. Yarım saatlik bir sürede, beşbin insan katledildi. Çocuklar analarının bağrında, babalarının ellerinde, onlarla beraber can verdi. Yedi bin kişi yaşam boyu sakatlandırıldı. Tarih sayfalarına ise, insanlığın utanç duyacağı, en karalarından biri daha eklendi. Güney Kürdistan'ın şirin Halepçesi, tam

bir yıl önce - 16 mart günü, Kürdistan şehitler kervanının en ön sırasına geçti. Faşist Irak BAAS rejimi Kürdistan'ın kalbinde en büyük yaralardan birini daha açtı.

O vahşi katliam 25 milyon kürdü sarstı. Şehit edilen beşbin kişinin tek suçu, Kürt olmaktı çünkü. Kürt olmak, yokedilmekle eşdeğer olmuştu. Bir sinyal idi Halepçe. Sarsan, beyinlere vura vura ortaya gelen bir sinyal. Bir kez daha Kürdistan'lılar, kendile-

rine en büyük dostun yine kendileri olduğunu görüyorlardı. Dünya 16 mart gününden, ta Ağustos katliamlarına kadar, Halepçe jenosidini gerçekleştiren barbar Irak BAAS'ından hesap bile sormuyordu. Yalnızca basın araçları ile Kamuoyu birkaç günlüğüne tartışıyor ve manşetten veriyordu, katledilen Kürt şehrinin görüntülerini ve orada gerçekleşen vahşeti. Ekonomik ve politik

bünyesinde hem doğu hem de batı dünyasının çıkarlarını çakıştıran ve birleştiren Irak, işte bundan da güç alarak, bir ulusun imhasının planlarını böylelikle yaşama geçiriyordu. Plan pratiğe "Halepçe jenosid eylemi" ile konuyor, daha sonra Ağustos katliamları ile devam ettiriliyordu. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Güney parçasında artık yeni bir özellik daha alıyordu - "Var veya yok olma mücadelesi" Barzani'nin yıllar önce söylediği "ya Kürdistan yan neman" sözü, Kürdistan ulusal direniş ve savaşımında belirleyici ana formül olduğunu bir kez daha ispatlıyordu. Çünkü, düşmanın da, Kürdistan kurtuluş mücadelesinin de önündeki amaç ve hedeflerin netliği, Halepçedeki toplu kıyım ile kendisini açıkça ve tekrar gösteriyordu. İlhakçı-sömürgeci güçler, harekete karşı her başarısızlıklarında, masum halk kesimlerini -çocuk, kadın, yaşlı farkı gözetmeksizin, yalnız ve yalnız Kürt oldukları için imha etmeye devam edeceklerdi.

Ağustos katliamları bunun ne kadar gerçek olduğunu bir kez daha vurgulayacaktı. Başka bir netice göstermek zaten artık imkansız! İşte, tüm bunlar ulusal kurtuluş mücadelemizin de, bir çatı altında toplanması gerekliliğini her zamandan daha fazla kendisini dayatıyor. Halepçe büyük bir ders olarak kavranılmalı. En büyük acı olarak unutulmamalı. Hafızalarda hep canlı tutulmalı -HALEPÇE...

Bir yıl boyu hep konuşuldu Halepçe. Hep dile getirdi Kürtler, bu şehirde gerçekleştirilen katliamı. Yüzlerce şiire ve makaleye konu yaptı. Tabii ki daha da konuşulacak, daha da yazılacak, araştırılacak, kavranılacak... Yılın en trajik resmi olarak seçildi - Halepçe'de küçük yavrusunu bağrında taşıyıp, o'nunla beraber kimyasal silahla şehit edilen Kürt adamının resmi! ve Halepçe tartışma götürmez bir gerçeği yine gündeme getirdi.

Yıllarca tarafımızdan savunulan gerçeği - Ulusalçılık hat ve çizgisinin, ulusalçılık ideolojisinin gerçeğini! herşeyden önce Kürdistanlı olmak, Kürdistan gerçeğini kavramak, halkımızın ulusal çıkarlarını savunmak, olayları Kürdistan penceresinden analize etmek, ulusal değerlerimize sahip çıkmak gerçeğini... Tarihimizi kavramak, mirasımızdan yana çıkmak, adımlarımızı halkımızın sosyal - toplumsal bünyesinin doğrultusunda atma gerçeğini... Kürdistan yapısına en uygun ulusal ideolojiyi yaratmak, kavramak, genişletmek ve uygulamak gerçeğini...

Kürdistan Ulusal Kurtuluş hareketi, tüm bu gerçekleri Halepçe katliamında bir kez daha görmesine rağmen, sorunun bilincine henüz tam anlamıyla varmış gözüküyor. Kürdistan gerçeğini kavramak için daha fazla Halepçelere ihtiyaç olmamalıdır.

Beş bin ölüsü, yedi bin yaralısı ve tüm acılarıyla gözler önüne, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin gündemine getirdi tüm bunları Halepçe.

Bu mücadelede yer almanın en önemli noktasının her şeyden önce Kürdistanlı olmanın olduğunu vurguladı, o kara 16 MART günü...

KARA 16 MART

GÜNÜ

UNUTULMADI,

UNUTULMAYACAK!..

AYDINLARIMIZ...(!)

SİSTEMLER...(!)

İDEOLOJİK

ODAKLAR...(!)

Sidar ARARAT

Kürt ulusunun bölünmüşlüğü, dinsel kurumların Kürdistan'da boy vermesiyle derinlemesine sürerken, feodal yapıya uygun olarak aşiretlerin de bölünmüşlüğü sömürgeci imparatorlukların ve günümüzde sömürgeci devletlerin işini oldukça kolaylaştırdı. Aşiretler feodal önderlikli ulusal varlık olabilme ittifaklarına gidemedikleri gibi sömürgeci güçlerinde yandaşı olmayı tercih ettiler. Zaman zaman birlik sağladılar, ulusal yapının getirdiği zaafırlarla topyekün olmayı başaramadılar. Sonuç olarak günümüzde ulusumuz, sömürge statüsünde zoraki dörde bölünmüşlüğüyle varlığını sürdürmekte.

Her dört sömürgeci devlet, halkımız üzerinde ortak özellikler gösteren uygulamalar içindeler.

a - sosyo-ekonomik yapılanmada en geri bölgeler olarak bırakılma,
b - Asimilasyon politikasıyla Kürt halkını yoketme,

c - Tarihini tahrif ederek, Kürt ulusunun tarihini her sömürgeci devlet yapısı içinde hakim ulusun tarihi şeklinde yorumlamakta,

d - Sömürgeci devletlerin uzun vadeli çıkarları artık Kürt Ulusunun imha edilmesiyle mümkün olabileceği düşüncesi somutlaştığından, köklü imha eylemlerini, belirgin bir şekilde uygulamaya başladılar. Günümüzde dört sömürgeci devlet'te somutlaşan önemli düşünce biçimi, geçmişteki göçler, asimilasyon, dil, kültür ve tarihin yok edilmesi anlayışı (ulus olarak Kürtlerin varlığını tarihe karıştırma Kızıldiriler, Asuriler vs.) sömürü temeline dayalıydı; fakat bu güne kadar uygulanan sömürgeci politika hedeflerine ulaşamadığından, yerini tümünden imha politikası, "katlederek imha politikası " temel politikaya dönüştürüldü.

Dünyanın gözlerinin içine bakarak, T.C.nin bombardıman uçaklarıyla ülkemizi bombalaması, Irakın kimyasal bombaları , İran- Irak savaşı gerekçilendirilerek her iki sömürgeci ülke tarafından halkımızın imhası, Suriye'nin "insandan saymama " anlayışıyla birlikte uyguladıkları imha politikası

sinsi olduğu kadar canice... Halkımızı yoketmeye çalışan Sömürgeci Devletler, dünyanın herhangi bir ülkesine veya herhangi bir halka yöneltile saldırlar karşısında timsah göz yaşu akıtmaktanda geri kalmıyorlar.

Ulusumuzun bölgede ki yaşamında varolan çağdışı uygulamalar Kürt oluşumuzdandır. Sömürgeci Devletlerin hanesinde de yazılı olan artık temel anlayış bu!...

Görüldüğü gibi yok edilmeye karşı karşıya bulunan Kürt halkı, dört sömürgeci devlet sınırları içinde dört ayrı ulusal şekillenmeye ulaşmış mı ? Asla !

Büyük Yanılgı

Yukarıda saydığımız sömürgeci devlet uygulamaları sonuçlarını ısrarla aydınlarımız gerek imparatorluklar döneminde, gerek sömürge devletler yapısı içinde, parçalanmışlığı ve mevcut suni sınırları esas alarak ulusal varlık olunabileceği hakim anlayışı vardı. Bu anlayış, özellikle aydınlarımızca kavranılan büyük yanılgı... " Dört Devletin sosyo - ekonomik yapısına uygun olarak hakim ulusun ulusal yapısıyla halkımızın etkilenecek bütünleştiği iddiasıydı ", " her parçada bu nedenle ayrı ulusal şekillenmeye ulaşıldığı iddiasıydı." Bu iddiaların sonuçları, uzun yıllar birbirinden önemli ölçüde kopuk mücadele biçimleri ve örgütlenme çalışmaları doğurdu. Oysa ki bu durumun büyük bir yanılgı olduğu son yıllar da aydınlarımızca da önemli ölçüde kavranılmıyordu gözlemlenebiliyor. Hakim ulus etkinliği azınlık olan aydınlarımız üzerindeki etkinliği. Bu durum önemli ölçüde kavranılarak günümüzde Kürt Ulusunun , Ulusal Kurtuluşu temel hedef olarak alınmakla birlikte hala yılların getirdiği şartlanmışlıkların izleri taşınmaktadır. Hakim ulusun demokrasi güçleriyle dayanışma ve eylem birlikleri sürdürülürken, ulusal bağımsızlıkçı politika göz ardı edilerek sömürgeci devlet yapısı içinde, hakim ulusun demokrasi veya sosyal

kurtuluş mücadelesi yedek güçleri düşülmektedir. Bu anlayış hakim ulusla birlikte yaşanan sosyo-ekonomik yapı gereği toplumsal şekillenmeye gidildiği anlayışının yanlıklarının izleridir...

Sınırlar Ulusal Birliğe Engel Olamadı

Bu anlayış uzun yıllar dört parçadaki örgütlenmelerde de etkin olmasına rağmen, imha ile yüz yüze olmasına rağmen yarattığı savaş ekonomisi ve zor günlerin hazırladığı sosyal dayanışma, hakim ulusa göre toplumsal şekillenmeden çok, kendi ulusal ve toplumsal şekillenmesinin iç dinamiği ile oluştuğu, artık günümüzde bir gerçeklik konumuna ulaşmıştır. Bu gerçeğin, günümüzde önemli ölçüde halkımızın ileri bilinçli kadrolarınca da kavranıldığı gözlemlenmektedir.

Savaş ekonomisinin gelişimi ile birlikte, "ayrıca" suni sınırları tanımayan halkımız, birlik ve dayanışmanın, en yüce örneğini günümüzde yaşıyor. Son on yıl içinde yaşanan pratikler artık inkar edilmez ulusal şekillenmenin gerçekliğidir. Ulaşılan ulusal ve sosyal yapıda örgütlerin katkısı her ne kadar olduysada önemli ölçüde Kürdistan'da yaşanan ve son yılların bölgede ve dünyada eşine az rastlanan kitlesel imha politikalarının yarattığı, zorunlu fakat gönüllü beraberliğin sonuçları ulusal şekillenmeyi, ulusal kurtuluşla, ulusal devlet olmayı zorunlu kılan doruğa ulaştırmıştır. Ulusal varlığını koruma ve savunma bilinci halkımızda artık ulusal devlet olma isteminde şekillendiği bilinmektedir. Yıllardır sürekli savaşlar alanı olan Kürdistan'da sömürgeci devletlerin mayınlı, tanklı, toplu sınır muhafazasına rağmen her dört parça arasında ticaretin yarattığı ekonomik şekillenme ile beraber, Dört sömürgeci devlet güçlerinin imhacı politikaları ile yaşanan zor günlerde tüm halkımız bir lokma ekmeği, giyeceğini, tüm barınma olanaklarını ulusal birlik ve dayanışma uğruna se-

ferber ettiler. Bu anlayış ve ulaşılan ulusal birlik günümüzde de artık şekillendirmesi gereken ulusal oluşuma ulaşmıştır. Son yıllarda somut olarak yaşanan vakalar: "İran'da Şah yönetiminin devrilme sürecinde, Irak faşist yönetiminin uygulamalarında, Türk faşizminin 12 Eylül faşist yönetiminde, Suriye de hala insani haklarından yoksun tutulan on binlerce insanımız üzerindeki baskılara karşı, halkımızın yüce birlik ve dayanışması" halkımızın sınırları tanımadan birlik ve beraberlik içinde olduğunun en çarpıcı göstergesidir. Partimiz, bu durumu tesbitle ülkemizdeki bu "çok türlü" bölünmüşlüklere son vererek ulusal örgütlenmeyi temel hedef alarak, ulusal demokratik devrim programıyla günümüz somut koşullarını "geçiş sürecinde" ulusal örgütlenmeyle halkımızın umudu olmayı amaçlamıştır.

Korkulu Rüya

Ulusumuzun, ulusal birlik ve dayanışması sömürgeci devletlerin korkulu rüyası olmaya başladığından doğal olarak sömürgeci devletleri harekete geçirerek yeni metodlar uygulamaya zorluyor: Kuzeyde, yeni sömürgeci ekonomi politikayla birlikte halkımızın kurtuluşunu erteler uygulamalarını gündeme getirdi. (GAP Projesi, Eyalet Yönetimi vs. gibi) Güneyde Kimyasal bombalarla toplu imha, Doğuda dinsel bölücülük Batıda etkin asimilasyon. Tabii ki son dönemi yine sistemlerden ayrı düşünemeyiz. Bölgede sistemler kendilerine uygun ittifaklarla veya devlet ilişkileriyle sömürgeci devletleri şu veya bu biçimde desteklemekte veya yön vermekteler.

Ülkemizin bazı iç dinamiklerinde sistemlerin ideolojik odak noktalarının etkisinde kalarak sistemler yandaşı olma tutkusu, bölünmüşlükleriyle varlıklarını sürdürmekte veya kitlesel bağları koptuğundan "Kaptanlık" çıkar ilişkileri nedeniyle veya sistem yandaşı olmaktan şimdilik vazgeçmiyorlar.

Partimiz...

Ulusal birlik ve dayanışmanın somut koşullarını tesbitle acil görevlerimizi yönlendirmede kitle içindeki çalışmalarıyla Ulusal Kurtuluşumuzun umududur. Partimiz;

- Anti Emperyalist savaşı sistemlerin yandaşı olmaktan çok ülkemizdeki tahribatları halkımızın bilincine çıkarmakta ve dünya kamu-oyuna teşhir etmekte.

- Anti-Sömürgeci savaşı ulusal çıkarlarımız doğrultusunda ulusal örgütlenmeyle sürdürmekte.

- Ekonomik-Demokratik mücadeleyi anti-sömürgeci savaşın bütünü içinde görmekte ve tüm mesleki örgütlenmeleri ulusal dinamik güçler olarak Bağımsızlık ilkesine uygun bir şekilde örgütlenmelerini sürdürmeyi amaçlamakta.

- Anti-Feodal mücadeleyi ulusal birlik ve dayanışmaya kanalize ederek ulusal birliği sağlama ve geçiş süreci içinde gerici toplumsal kurumları tasfiye etmeyi amaçlamakta.

- Ülkemizde ki dinsel kurumların inançlara saygı temelinde Ulusal Kurtuluş safalarında yer almaları için ulusal göreve çağırılmakta.

- Geçiş sürecinde tek Ulusal örgüt'te Anti-Emperyalist, Anti-Sömürgeci, Anti-Feodal ilkeler bağlamında örgüt içi demokrasi anlayışıyla yığınsallaşmayı amaç edinmekte.

- Aynı ideolojiyi paylaşan fakat ayrı örgütlerde çalışmalarını sürdüren güçlerin asgari ilkeler etrafında birleşmeleri için yoğun çaba harcamakta.

- Partimiz, bütün bu acil görevlerini sürdürürken Kürdistan genelinde ulusal demokratik devrim geçiş sürecinde Bağımsız, Bağlantısız, Demokratik Kürdistan perspektivinde bir ulusal konsey toplamayı ve konsey oluşumunun günümüzde yakıcı bir görev olduğunu, yığınların talebi olduğunu tesbitle, Ulusal Birlik Ve Dayanışmanın acil isteminin çalışmalarını sürdürmektedir.

ARAMIZDAN AYRILIŞININ ONUNCU YILINDA

BARZANİ

A.DİKİLİ

Tarih, kimileri karşı dursa da, silindir gibi bütün yanlış ve pürüzleri düzleyerek ilerliyor. İnsanların kafalarında tarihi fosillerin kökten kazılması mümkün değil, ama bu fosillerin tarihin çıplak gerçekleri karşısında bir anlam ifade etmediğide biliniyor. İnsanlar çoğu zaman anlık düşünsel veya anlık maddesel çıkarları için tarihsel çarkı durdurmak istiyor. Tarihi yalanla donatmak, kendi çıkarına ters, özünde ise maddi bir gerçeklik olan doğruları varsaymamaya çaba harcayabiliyor. Bu metod malesef egemen olan bir metod. Örneğin Türkiye de resmi ideoloji, sağıyla-soluyla, aydınıyla, cahiliyle, bir tek tarihi doğmanın kucağında inkarcı olma rolünü "herkese" benimsetmişti: "Türkiye'de Kürt yoktur, herkes Türk'tür" v.b...

Ömekleri uzatmadan kendi somutumuzu inelim. Biz Kürtler ise bu metodu en çok kullananlar olduk. Tarihimizi başkalarının yalanları ve iftirası üzerine kurduk. Bir-birimize en basit konularda olmadık suçlamalarda bulunduk ve hala da bulunuyoruz. Örneğin, Türkler "Şex Said İngiliz ajanıdır" dediler, kabul ettik veya sessiz kaldık. Tarih bize bu karalamalarda bulunanların İngiliz işbirlikçisi olduğunu gösterdi. Araplar, Mahmudi Berzenci ye aynı suçlamalarda bulundular ve sonunda Irak devleti İngilizlerin eliyle kuruldu. Buna benzer bir sürü örnek gösterilebilir. Bütün kürt ulusal önderlerimize sununa kadar sahip çıkacağımıza, sürekli başkalarının küfürüyle, onlara karşı tavır aldık. Tarihimizi kendi kaynağımızı inceliyerek, günümüze ve geleceğe ışık tutacağımıza Türk, Arap ve Fars'ların tarihimizi inkarına onay verdik ve onlarla bir oranda "birleşip" tarihimizin inkarına çalıştık. Kürdistan'ın ulus ve toplum gerçeğini gözönüne alarak çözümler önereceğimize, başkalarının kendi toplum gerçeklerinde bile başarısızlıklarla dolu düşüncelerinin transferiyle uğraştık. Kısacası kendimiz dışında herkesle dost olmaya çalıştık. Bütün çığırkanlıklar, Kürdistan'ın güneyinde Kürt hareketi yenilgiye uğradığı zaman dahada arttı. Liderler hain ilan edildi. Başta Barzani olmak üzere bütün harekete bu gözle bakıldı. Hareket yenilmeseydi bu durum çok ayrı incelenirdi sanıyorum.

Barzani hastalığından dolayı, ABD'ye tedavi olmaya gittiğinde ise, yaşamını Kürdistan'ın ulusal kurtuluşuna adayan ve Kürtler nezdinde Ulusal Önder olan bu insana karşı "haçlı cephesi" en çok "Kürt" aydınından geldi. 1979'da, on yıl önce hayata gözlerini yumdu Barzani. Aklanması ise Şex Said kadar uzun sürmedi. Çünkü Kürt hareketi kısa bir dağıntıktan sonra tekrar toparlandı ve ulusal kurtuluş mücadelesi bu defa daha örgütlü bir düzeye çıkarıldı. Bu bir gerçeği ortaya çıkarıyor: Düşünce de doğru olmak yetmiyor, güçlü de olmak gerekiyor.

Kürt aydını az da olsa olaya soğuk kanlı ve objektif baktığında, yaptığı hatayı utana sıkıla kabul etmeye başladı. Öyle ya, yıllardır Kürt ulusal kurtuluş mücadelesini yöneten ulusal bir öndere niçin olmadık karalamalar yapılmalıydı? Değil Barzani, Kürt ulusal kurtuluşu için çabalayan ve ulusu için her yolu deneyen hiç kimseye karşı, bu tip bir tavır doğru değildi. Bazı kafalarda hala fosilleri dursa da bu olay netleşmiş durumda. Sıraya bütün diğer ulusal liderler girdi belli bir dönem. Falan filan'ın ajanı, şu veya bunun uşağı v.b. Bu da (az da olsa) aşılmış durumda. Şimdi sıra günümüz liderlerinde. Bir şeyi kafam almıyor: Eğer bir insan İran'a, Irak'a, Suriye'ye, Türkiye'ye, ABD'ye uşaklık etmek istiyorsa niçin gelip ille de biz Kürtlerin lideri olsun? Yoksa lider olabilmek için önce ajan mı olmak gerekiyor? Kürt halkı, niçin yalnız "uşak ve ajan" liderler seçsin? Yoksa bütün ajanlar Kürt ulusal kurtuluşunu o kadar mı çok istiyorlar? Ben bu olayın böyle olmadığını, bizim anlık çıkarımız gereği öyle görmek istediğimizi veya başkalarının gözüyle olaya baktığımızın tespitini yapmayı doğru buluyorum. Hayır! Hiç bir Kürt lideri ne hain, ne ajan, ne de uşak tır. Bunu kabul etmek Kürt halkını da küçümsemektir. Bu kolaya kaçan seçmeci bir düşüncedir. Bu tip hatalardan arınmalıyız. Kuşku iyi bir silahtır ama kullanabilirsek. Yargı ise çok basit ve kötü bir silahtır. Kendimizden çok biraz çevremize bakıp onlardan kuşkulanalım, onları yargılayalım. Kuşkularımızı biraz da Kürt ve Kürdistan'ın dışına taşıyalım. Örgüt ve önderlerimiz yanlışlık ve hata yapabilirler, bundan

çıkarak onlara küfür etme hakkımız yok. Ancak Kürdistan'dan kopuk, pratik mücadeleye karşı olanlarımızdan kuşkulanalım. Eğer Kürdistan'ın herhangi bir parçasında silahlı direniş ve bunu rededenler varsa, bunlardan kuşkulanalım. Bunları tuhaf sayalım. Yoksa Kürdistan için dağ-taş, köşe-bucak savaşarak canını veren hiç bir millitan, Peşmerge veya liderden değil. Kürt ve Kürdistan için dünya kamuoyunda propaganda yapan, açık tavır koyandan değil.

Dünyada her ulusal kurtuluş hareketi kendisine düşmandan çok dost edinmeye çalışır. Uluslararası ilişkiye girer, kendisini kabul ettirmeye çabalar. Örneğin, PLO her ülkeyle ilişki kurmaya çalışır, ANC yine öyle. Sosyalist- Nikaragua tanınıp kabul görmek için her yola başvuruyor. Peki Kürdistan Ulusal Hareketi niçin bu ilişki ağından yoksun olsun? Biz Kürtler, o kadar homojen değiliz, ayrıca Ulusal Kurtuluş Mücadelesi veriyoruz. Bu mücadelede iç işlerimize müdahaleci olmayan hiç bir desteğe hayır deme hakkımız yoktur. Bu da daha çok bizim programımız ve eylemimizin niteliğine bağlıdır. Düşmanı ülkeden atan öz gücümüze çok yerden destek almak görevlerimiz arasındadır.

Bütün bunların ışığında Ulusal Kurtuluş Hareketimiz'de Barzani'nin rolüne dönersek: Onun dönemine kadar uzanan hareketler şöyle veya böyle Kürdistan'ın Ulusal Kurtuluşuna katkıları olmuştur. Fakat modern anlamda silahlı ulusal kurtuluşçu Peşmerge örgütlenmesi onunla başlar. Teorik olarak her ne kadar (bizce bilinenler dahilinde) bir bütünlüğe bürünen ideolojik yapıya varılmamışsa da, pratik olarak Kürdistan'ın dört parçasını kaplayan ve bütünlükten bir fonksiyonu olmuştur. KDP örgütlenmesi bilindiği gibi yerel veya bölgesel değil, Kürdistan'ı bir örgütlenme bütünlüğüne ulaştırmaya çalışan pratiktir. Dört parçada oluşan KDP'ler hep onun liderliği etrafında ortak bir payda bulmuşlardır. Sonraları değişik örgütlenmeler oluşmuşsa da bölgesel düzeyi aşmamışlardır. Programları bir bütünü iddia etmesine rağmen...Elbetteki yeni örgütlenmeler vardır ve bunlar bu düzeye ulaşmaya çaba sarfetmektedirler. Ayrıca Kürdistan'ın Kuzey'inde de alışılmışın dışında silahlı düşüncenin pratiğe aktarılması son yıllarda önemli adımlar kaydetmiştir.

Aramızdan ayrılışının onuncu yılında Barzani'yi saygıyla anıyor, Kürdistan'ın bağımsızlık ve Ulusal Kurtuluşunun bugün her zamankinden daha çok gelişmiş olduğunu belirliyor, özgür ve bağımsız günlerin uzak olmadığını umudunu taşıyorum.

SÖMÜRGEÇİ TÜRK DEVLETİ YAPTIKLARININ CEZASINI ÖDEYECEKTİR!..

Türkiye Sömürgeci Devleti demokrasinin çığıllıklarını,Amerikan babaları,sözümona Avrupa demokratları,hele dünyanın barış gönüllüsü,insan değerini herşeyin üstünde tutan sözümona sosyalizmin silahşörleri ile birlikte atıyor.Öylesine demokrasi çığıllıkları,Kürdistanda yükselen halk muhalefetine her türlü,insanlık onuruyla bağdaşmayan metodlar uyguluyor.

.Güçlüler,savaş uçaklarıyla,toplarıyla,tanklarıyla,napalmıyla,kimyasal silahlarıyla,atom bombalarıyla,füzeleri ile güçlüler.. İnsanlık suçu aletleri üretenler,kendi insanlarınca da her geçen gün lanetleniyorlar.Bunu bilen ve bu silahları yönlendiren güçler,Dünya da ve Kürdistan'da yüz binlerce insanın muhalefetine gördükçe,sistemler yandaşı yaşam artık günümüzde istenilmeyen yaşam biçimi olduğu haykırıldıkça,insanlık suçu olan ve insan yaşamına son veren bu aletleri üretenler güçsüzleşmekte.Güçsüzleştikçe de köşeye sıkışmakta,sonra da Dünyanın değişik yerlerinde insanlık suçları işlemektedirler.İşte,Kürdistan'da da savunmasız halka b... yedirme gibi şerefsizce uygulamalar içine girmektedirler.

TÜRK DEVLETİ UNUTMASIN...

- Kürt Ulusu tüfeklerle vuruldu.
- Kürt Ulusu toplarla vuruldu.
- Kürt Ulusu,savaş uçaklarıyla,M.Kemal'lerin emriyle vuruldu.
- İran Şahlarının,Arap emirlerinin,Osmanlı paşalarının katliamlarına uğradı.
- Napalm bombaları,kimyasal silahları,çağın en modern savaş uçaklarıyla vuruldu.

AMA ...

Yılmadı,yılmadı...Yine silah elde,kavgasının yiğit yılmaz bekçisi..30 milyonla yine bugün ellerini ülkesinin topraklarına basarak,homurdanarak doğruluyor ve yarının haykırışlarına hazırlanıyor.Kurtuluş homurdanışları Sömürgeci Türk Devletini her geçen gün güçsüzleştiriyor.'Acz içinde olan sömürgeçiler savunmasız halka b..yedirek halkın onurunu kırmak,yıldırarak istiyor.

ONURLU KAVGA

Kürt Ulusu,onurlu kavgasını Ubeydullahlardan,Şex Seid'lerden,Seyid Rizo'lardan,Barzani'lerden miras olarak aldı.

Partimiz önderliğinde onurlu kavgamızı sürdüreceğiz.M.Kemal'lerin inşa ettiği,Sömürgeci Türk Devleti'nden ,Bağımsız Demokratik Kürdistan'ı kurarak hesap soracağız. / DEMOKRAT /

Newroz, roj û destpêkeke nuh e. Ciyê Newrozê di dîrok û tekoşîna gelê me de ciyekî gelekî girîng digre. Roja 21 ê Adarê, sembola berxwedana netewa Kurd ya li hember kolonyalîstan û zordara ye jî. Newroz, divê weke roja li dijî koletî, zilm û xwînmêjî ji bo jiyaneke azad û serfiraz ya milletê me bê hesabandin. Îro, gelê Kurdistan naverokê siyasî daye roja 21 ê Adarê û ew kiriye sembola şerê azadî û serxwebûna xwe.

Îro jî gelê me ji hemû mafên xwe bêpar e. Nete-wa Kurd hatiye hêsir kirin. Li hember wî, zilm û zordariyek nedîtî tê bikaranîn. Li herçar aliyên Kurdistan, dijminên welatê me şerekî dijwar li hember gelê me tajon, gelê me qetil dikin û nahêlin em bi dilekî şad jiyana xwe bidomînin, stranên xwe bistirên, bi zimanê xweyê şêrîn bipeyivin, xwedî li dîroka xwe derkevin û Newroza xwe bi serbilindî pîroz bikin.

Lê gelê me, li hember her astengên dijminên xwînmij, bi zanîna doza xwe, Newrozê, bi êşkere nebe jî, dîsa pîroz dikin. Çiyayên bilind yên Kurdistanê bi agirê Newrozê dîsa tîn xemilandin û bi ronahiya Newrozê Kurdistan geştir dibe. Ne çekên kîmyewî, ne napalm û ne jî tu qiwet nikarin bir û baweriya gelê me bişkînin. Her fişkekê Pêşmergên Qehreman, di riya berxwedana welatê de wek bal-yozê KAWA li serê dijmin dikeve. Û ji ber vê yekê ye jî, kolonyalîst ji neçariya xwe dest tavêjin bikaranîna çekên kîmyewî û bi bêbextî dibin qe-sasê jin û zarokên bê guneh.

Lê ev jî ne çare ye. Bi şehîdkirina bajarê HE-LEBÇE, bi kuştina jin û zarokan milletê Kurd û doza wî ya firaz ji meydanê nayê rakirin. Ji ber ku dîroka Kurdistanê, dîroka berxwedan û tekoşîna ye. Ev dîrok, bi hezarê salane ku şahidê eynî kar û kirinên dijmin e. Cîhan tev zane ku gelê Kurd tu-carî serê xwe li ber dijmin dananiye û danayne jî. Di dîroka cîhanê de kes nebûye şahidê teslîmbûna milletê Kurd.

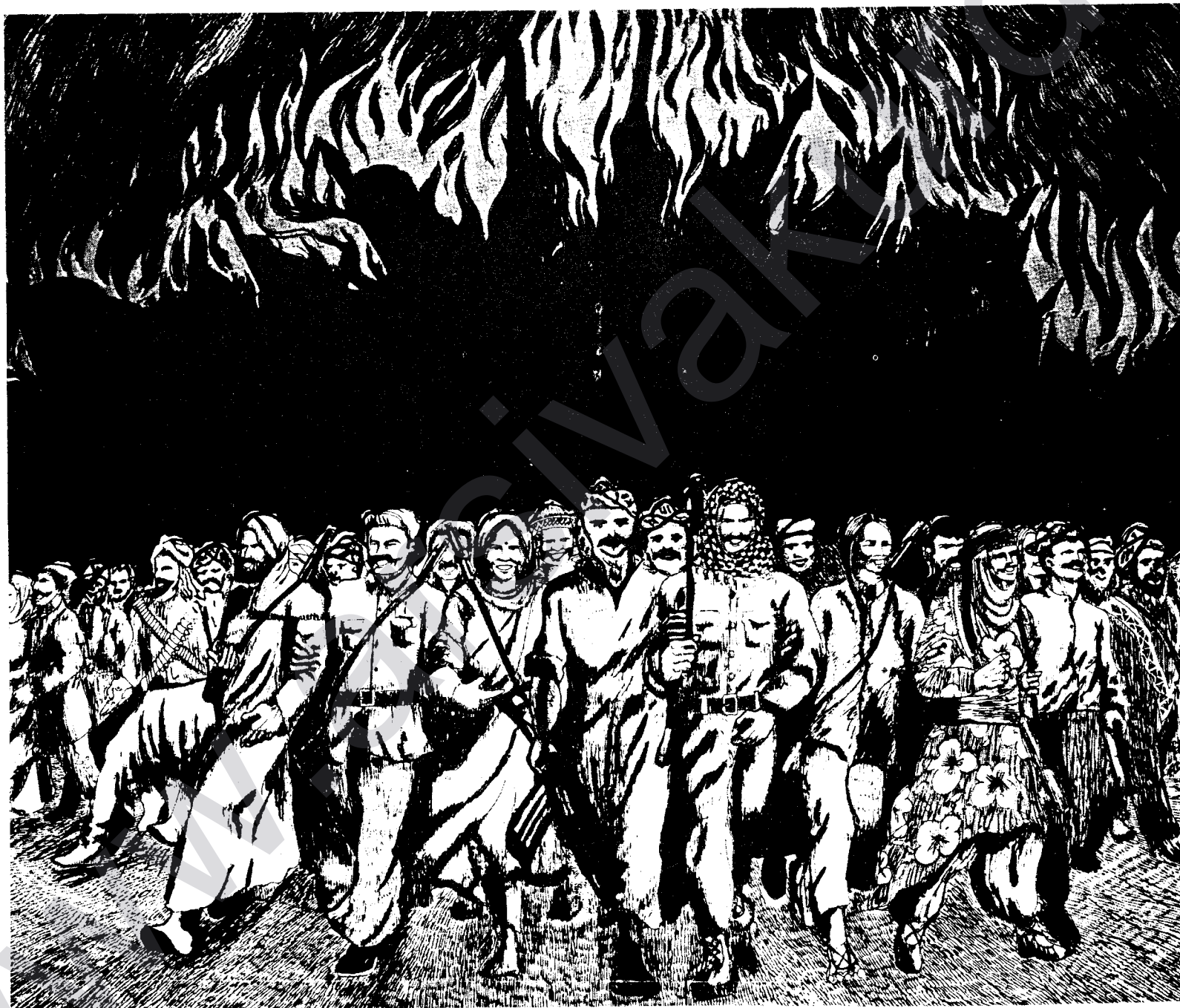
KAWA yê qehremanê Kurd, berî 2600 salî bû nişana berxwedana gelê Kurd, bû nişana azadî û serxwebûnê. Îro jî neviyên wî didin dû şopa wî û doza wî dimeşînin. Bi hezaran lawên kurd, di bin ala şoreşa rizgariya netewî de dibin simbol û nişana berxwedana gelê Kurd û ala ku KAWA yê qehreman teslîmî wan kiribû bi serbilindî li asîmanan didin pêlandin.

ALA NEWROZ HER BILIND E.
NAYÊ XWAR BI ZILM Û ZOR.
KUŞTIN Û LÊDAN BÊ FÊDE
NATEWE EW TIM LI JOR!

BIJÎ CEJNA NETEWÎ NEWROZ!

NEWROZ

PÎROZ BE !

NEWROZ

CAN SALAR

Îro nû roj e, îro Newroz e
Cejna Kurda ye - cejnek pîroz e
Dehakê zorker tê de hat kuştin
Kawa, serdarek mêr û dilsoz e

Îro nû roj e, îro Newroz e
Cejna Kurda ye - cejnek pîroz e

Bayek va rabû, ji aliyê BARZAN tê
Bêhna rojek nû, gulav e xweş tê
Roja azadî - rojek nêzîk tê
Heydê bijdînin kar û xabat ê

Îro nû roj e, îro Newroz e
Cejna Kurda ye - cejnek pîroz e

Karker û cotkar, xwende bi wan re
Destê hev bigrin, xabat dijwar e
Eger ne yek bin em, nabin azad
Her dem bindestbûn xwezîya neyar e

Îro nû roj e, îro Newroz e
Cejna Kurda ye - cejnek pîroz e

Bulbil li baxan dilxweş û mestî
Tev li welat hê nîne serbestî
Bê tirs dixwîne li lat û zinaran:
" Bimre zorkarî û kevneperestî "

Îro nû roj e, îro Newroz e
Cejna Kurda ye - cejnek pîroz e.

"KASAPLAR DERESİNDE" KAÇ CESET VAR?

Siirt yakınlarındaki bir çöplüğün ismi - "Kasaplar Deresi". Oraya şehirden toplanılan pislik atılıyor. Oysa, yakın bir zamanda Türk Sömürgeci devletinin, buraya başka şeyleri de attığı öğrenildi. İnsan cesetleri atılıyor buraya-İlhakçı devletin cellatları. Her geçen gün, tartışma götürmez bir gerçek, yavaş yavaş kendisini dahada göstermeye başlıyor. Ve bu gerçekler su yüzüne çıka çıka insanın tüylerini ürpertiyor. Olayları öğrenen dünya demokratik kamuoyu, bu vahşi ve barbar metodlar karşısında sarsılıyor. 21.yüz yılın eşliğinde nasıl böyle insansızlıkların uygulandığını kavrayamadığını belirtiyor. Kürt Ulusunun bu "inanılmaz" terör ve baskı altında yaşadığıda, artık dünya gündemine yavaş yavaş yerleşiyor.

Sömürgeci Türk Devleti, kuruluşundan beri Kürt halkına karşı "özel savaş metodları" uyguladı. Hiç kimse inkar edemezki, bu savaş süreci içerisinde Osmanlıca vahşet ve talan politikalarından, İrkçil-Şövenist Kemalist yöntemlerden, Faşist 12 Eylülün terörist, baskısal metodlarına kadar tüm barbarlıklarını kullandı. Günümüze kadarda uygulanan bu politika hiç bir şekilde Kürdistan halkının sırtını yere getiremeyince, artık dahada azgınlaştı, saldırganlaştı.

Sömürgeci devletin, Kürdistan temsilciliğini yapan Sömürge Valisi, Hayri Kozakçıoğlu, "Kasaplar Deresinde" üç cesedin bulunduğunu açıklıyor. Ve ölü ele geçen "teröristlerin" akibetinin, o'nu ilgilendirmediğini belirtiyor. Oysa, Kürdistanın abluka altında tutulmasının, insan onuru ile bağdaşmayan en barbar terörün pratik edilmesinin, Kürt insanına akıl almaz vahşetlerin uygulanmasının, Türk Devletinin faşist güvenlik kuvvetlerinden-Ankara'da ki başlarına kadar, tüm devlet mekanizmasını

ilgilendirdiğini- 2 yaşındaki Kürt çocuğuda biliyor. Artık, dün yada biliyor bu reelleri. Ve Kozakçıoğlunun söylediklerinin yalan olduğunu!

Siirt'teki halk ile görüşen gazetecilere, herkes bunu söylüyor. -"Kasaplar deresi ceset dolu"! İşte halkımızın bu dediklerinin doğrultusunda, aklımıza bir çok sorular geliyor. Bilinmektedir ki, 12 Eylül faşist Cuntasından sonra, tutuklanan iki yüz bine yakın kişiden, bine yakınlarının akibetleri hakkında hiç bir şey bilinmiyor. Onların birçoğu halkımızın kurtuluşu yolunda mücadele eden, yiğit evlatları. Yoksa bunların çoğu, Kasaplar Deresine mi gömülü, veya bu çöplüğe benzer yerlere

mi atılı...Bilinen yalnız bir şey var - " Kasaplar deresine " atılmış olan yalnız üç ceset değil. Çok, çokça geçiyor bu sayıyı oradaki cesetler. Ama, Türk Devleti, o'nu açmaya müsaade vermiyor. Hatta birçok Devlet yöneticisi, üç cesedin bile varlığını inkar ediyor(!) Aynı zaman da, Kürdistan' da vahşet uygulamayla, öldürmeye le terfi görüyor, sömürgeci devletin, ülkemizde ki askeri görevlileri.

Kürdistan' da vahşi bir sömürü hüküm sürüyor. Zulüm ve zorbalık kol geziyor, Kürdistan da. Ankara özel olarak eğittiği Ulusumuza düşman cellatlarını topraklarımıza gönderiyor. Ve bunlar, Kürt Milletine karşı istedikleri barbarlığı hayata geçir

mede,tüm olanaklara sahip oluyor.Onlara eylem serbestliği veriliyor, cinayet serbestliği veriliyor,terör serbestliği veriliyor Böylece akla gelen ve gelmeyen ilkel talan ve yağmadan,özel savaşı eylemlerine kadar - herşey ülkemizde kullanım izni görüyor.Dünyanın hiçbir yerinde rastlanmayan adi,onursuz işkenceler Kürdistan'da meşrulaştırılıyor.Ve,ilginçtir ki,bunları uygulatan aynı kişiler "Demokrasi" adına konuşuyorlar,nutuklar çekiyorlar.Artık,Türkiye'nin Avrupa Topluluğunda kabul edilmesi için önünde hiçbir engel olmadığı vurguluyorlar.

Uluslararası Af örgütünden olsun,diğer Uluslararası Humanist organizasyonlardan olsun,Kürt Ulusunun üzerinde uygulanan savaş eleştirildiğinde hemen "teneke çalar" bir şekil de telaşa kapılıyor.Sağına,soluna küfürler yağdırmaya başlıyor.

Son zamanlarda yine Kürt-Türk kardeşliğinden söz ediyor,Türkiye'nin -İsmet İnönü'ler misali- hepsinin ülkesi,devleti olduğunu söylüyor,Ankara yöneticileri.Aynı zaman da Kürt Milletinin günlük yaşamını zehirliyor.Çocuğundan-yaşlısına kadar tümünü işkencehanelerden geçiriyor.Zaten Kürdistan'ı kapalı bir cezaevine,o'nu işgal ettiği zamandan beri çevirmiş durumda.

Tüm bunlara karşı yine de direniyor,baş eğmiyor Kürt halkı.Bütün varlığıyla zulmün,sömürgeciliğin önünde bir set oluşturuyor.Alınamaz bir Kale olduğunu yaşamda ispatlıyor Kürdistan.

20.yüzyıl tarihi,sayfalarına Kürt halkının kırılmaz azmini,

mücadeleci - direnişçiliğini,bağımsızlık ve özgürlüğe olan inancını geçirecektir.Yapılan bütün vahşetler - Kimyasal silahların kullanılmasından, insanlarımızın yakılmasına," Kasaplar Deresine " atılmalarına kadar,yalnız ve yalnız,Ulusumuzun sömürgecilere olan kinini bilemektedir .Dökülen kanlar, öldürülen insanlar,şehid edilen şehirlerimiz-tarihimize daha büyük bir anlam kazandırmaktadır.Bu tarih BAĞIMSIZ DEMOKRATİK KÜRDİSTAN'IN kurulmasıyla,sömürgecilerin ülkemizden kovulacaklarına da şahit olacaktır.

LORAN C.

AÇIKLAMA

"DEMOKRAT" ın bu sayısı,Ulusal Önder Barzani'nin vefatının Onuncu yılı olduğu için,aynı zamanda Helepçe katliamının birinci yılı ve Ulusal bayram Newroz'a özel olarak adandığı üzere,elimizde bulunan Okuyucu mektuplarına,bu sayıda da yer verilemedi.Gelecek sayımızda imkan ve olanaklarımız elverdikçe "Demokrat'a" ulaşan mektuplar basılacaktır.

"DEMOKRAT" DESTEĞİNİZLE DAHA GÜÇLÜDÜR !

"DEMOKRAT"

BÎRANÎNA

HELEPÇE

Ne yek,

ne dû, ne sê,
sed, dû sed belafir hatin.

Adar bû - şanzdeh !
Şanzdeh car zîvirîn belafir.
Roj winda bû -

Dunya reş bû,
Ezman reş bû,
Ewr reş bûn...

Tarî hat...Tarî bû..!
û destpêkir -

Lêxistin, lêxistin, lêxistin...

Avêtin,

avêtin,

a -

vê -

tin...

Pênc hezar bombe avêtin.
Qêrîn, nalîn

hawar û girî
bi navhev ketin.

Ezman û xak û HELEPÇE
kîmyewî bûn.

û Can piştî can,

rih piştî rih
jîyan piştî jîyan
hatin jehrkirin...

Pênc hezar,

Pê - nc hezar rûndikên xwînî
barandin NEWROZ û KURDISTAN.

Law, jin, pîr, dayik û HELEPÇE
pênc hezar car şehîd ketin...

Bi dilê kûl, girî û şkestî hat Newroz.

Mendalê şehîdî Helepçe, min dît di 21 ê Adar de.

Bi hêstirên xwînî, di çavan de

çend dixwazim , keleşkofê valabikim

Pênc hezar car bi ezman de

Ku Cîhan tev zanibe - Ew dijî

Di nav tîrêjê ROJA ALA RENGÎN DE !..

METELOKÊN MÎRÊ BOTAN

MÎR MIHEMED Û ELO: Wek tete zanîn hertim dîwanxaneyên Mîran tije mirov bûn. Ev mirovana: Wezîrên Mîr, serok eşîr, Axa û Beg, Ticcar û maldar, Çekdar û Mêrxas, Dengbêj, saz-bend û bilûrvan, bûn. Ji van mirovan hinek daîmî li dîwanxanê bûn. Hinek ji dihatin û diçûn. Rojekê dîwanxana Mihemed Begê wilo tijeye ku pêjin ji kesî nayê. Ji ber ku axivtin bi destûra Mîr bû, ne wek qehweyên qumarê yên Tirkan yan jî bazarên Ereban bûn, ku herkes ji aliyekî de biaxivit. Mihemed Begê çavê xwe li tevê civatê gerand û gazî xulamê xwe Elo kir û got:

- Elo, çi xweşe bi sarî? Elo got: " Ezbenî, Tirşî, mêrî (hehrî) û karî!" Mihemed Begê gote Elo:

- Elo, çi xweşe bi germî? Elo got: " Ezbenî, Nîsk û savar û bamî!" Mihemed Begê gote Elo:

- Elo, çi xweşe bi yek çanî? Elo got: " Ezbenî, hêk!" Mihemed Begê gote Elo:

- Elo, çi xweşe û çi ne xwe e? Elo got: " Ezbenî, Ziman!"

Mihemed Begê pirsiyara ziman ji civatê kir. Zanayên dîwanxanê qederekê li ser ziman xebardan û Mihemed Begê qerar da û got: " Belê, Elo heq e, ziman ji hemû tiştî xweştire û ji hemû tiştî jî nexweştir e". Mihemed Begê Mîrekî aqilmend bû, lê wek aqilmendiya xwe jî zalim û otorîter bû. Ji bo vê gerek tiştê bigota bersiva wî bihata dayîn, yan jî kuştina xwediyê bersivê bû. Elo, Mîr Mihemed baş naskiribû. Ji bo vê dewama bersiva xwe ji serê xwe netavêt û ji bîr nedikir. Salek di ser wê rojê re buhurî bû. Carekê din dîwanxana Mihemed Begê ji mirovan tije bûbû û Mihemed Begê gazî xulamê xwe Elo kir û got:

- Elo, bi çi ? Elo got: " Ezbenî, bi xwê!"

Rast e, dîrok, çîrok, serpêhatî, serborî, bend, metelok, stran û gotinên pêşiyên me Kurdan hindik hatine nivîsandin, yê hatine nivîsandin jî kolonyalîst ji % 80-90 xwe lê dikin xwedî. Yê nehatine nivîsandin jî gerek ronakbîrên Kurd, bi gerîn û pirsîn binivîsin û belav bikin. Wextê ronakbîrên welatek wisa ji gel û welatê xwe dûr bikevin, divê tu sûc û gunehan nexin stuwê gelê ne xwendekar. Ronakbîrên Kurd ji xelkê re pir şixulîne û hê jî dişuxulin, lê parastina mafê xwe û gelê xwe naynin bîra xwe. Hertim kar û xebata xelkê di ser ya xwe re digrin û wek ronakbîrên

MÎR MIHEMED

Asker GOYÎ

Kurd wezîfên xwe pêk naynin.

MÎR MIHEMED Û ŞIVANÊ GOYÎ: Carekê şivanekî Goyî pezê xwe biribû çêrê. Berê xwe dayê dît ku ji aliyekî de Hirçekê bi çargavî qesta pezê wî dicit. Hirç nêzikayî li şivên kir, dev û lepê xe avêt Nêriyê şivên yê qelew û mezin ku hertim li dawiya pez dima û li dû şivên digeriya, û xist bin xwe. Du seyên şivên hebûn, yek reş û yek jî beş bû. Herdiwa newêrîbûn xwe nêzikî Hirçê bikin. Hirç ewqas dîn û har bûbû ku hay ji şivên û herdû seyan nemabû. Ji ber vê hatibû nava pez û Nêriyê qelew ji xwe re girtibû.

Şivanê Goyî hertim bivirê xwe bi xwere digerland, ji biznan re kefem dibirî û êvaran jî ji bo şewatê ji xwe re dar dibirî. Şivên bivirê xwe girt, çû cem Hirçê, bivirê xwe rakir û got seyê xweyê reş: " Qero, de bigre wey wî di diya te...." û bivir danî navbera herdû guhên Hirçê. Seyên şivanê Goyî ketin ser laşê Hirçê û perçe-perçe kirin.

Mihemed Begê ev metelok bihîst û qasid şand dû şivanê Goyî da ku zû bêtin Cizîra Botan. Şivan çawa emrê Mîr bihîst, da rê û piştî çend rojan gîha Cizîra Botan û çû dîwanxana Mihemed Begê û got: " Mîrê min, ez filankes im û li ber emrê te amade me". (Ji mêj de Mîrê Botan, gelê Botan ji xwe mezintir dibînin û ji mirovê Goyî re dibêjin Mamê Goyî) Mihemed Begê got Şivanê Goyî:

- Mamê Goyî, min bihîstiye te Hirçekê kuştî, dixwazim tu ji min û ji dîwanê re bêjî ka te çawa ew Hirç kuşt? Şivanê Goyî got: " Mîrê min, bila ji min re bivirek bê". Xulamêkî çû bivirek anî. Şivanê Goyî bivir girt, destê xwe tif da, bi destê xwe destîkê bivir zevt kir, lingek da pêş û yek da paş û gote Mihemed Beg: " Mîrê min, tu Hirç, Wezîrê teyê li milê rastê seyê min Qero, yê li milê çepê seyê min Beşo". Bivir rakir ser serê xwe da ku deynit serê Mihemed Beg. Bivir bi lez rakir û got: " De bigre Qero hey wî diya te....". Ji paş Şivanê Goyî ve xulamêkî Mihemed Beg bivir girt û nehişt li serê Mihemed Begê bixit. Wextê Şivanê Goyî bivir rakiribû, Mihemed Beg û tevê dîwanê pir tirsîyabûn. Çaxa xulam bivir girt û nehişt li serê Mîr bixit, Mîr û mirovên li dîwanxanê ji kena ketin hakê fetisand i n ê .

XECÊ Û XELO

Feysel XELEF

Hebû tunebû rehmêt li dê û bavê min û we bû. Keçek hebû jê re digotin Xecê. Xecê bi heft dila dil ketibû Xelo. Rojekê bav û diya Xelo li gor adetên Kurdan çûn sercila bavê Xecê. Ji bavê Xecê re gotin: " Bi qewl û Resûlê Xwedê em hatine qîza we ji kurê xwe re bixwazin". Bavê Xecê kêfa xwe ji wan re anî û got " baş e".

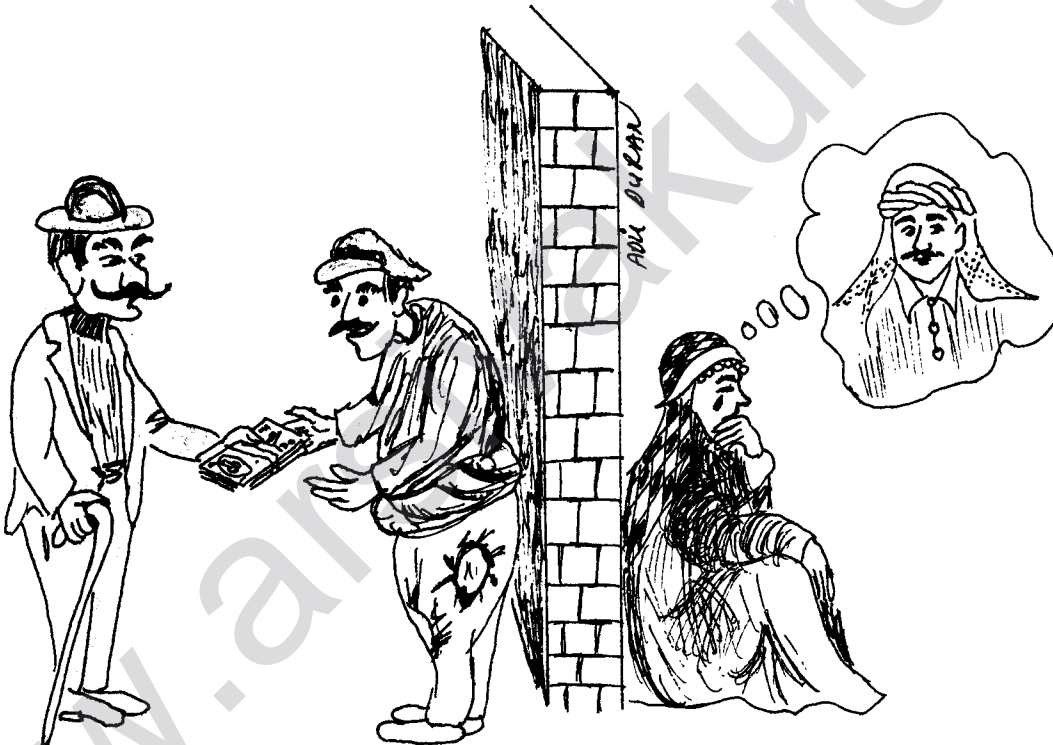
Lê wî gelek qelen (next) ji wan xwest. Mala bavê Xelo pir hejar bûn, ji vê yekê ewqas perê

ji Xecê re şand. Di nama Xelo de her tişt hatibû diyar kirin. Piştî nama Xelo, bêhna Xecê hinekî hat ber wê.

Di wê navberê de wextek baş derbas bû. Rojekê yekî kal û maldar, yekî dest bi kopal, bi rîh û şaşik, hat cem bavê Xecê û bû talibê keça wî. Di warê pera de piştî kalo qewîn bû. Xecê, ji bo xwazgîniyê xweyê çardesalî bibîne, rabû çû qehwe amade kir û anî. Lê çaxa Xecê kete hundur tu kesekî ciwan

wan tunebû. Rabûn zîvirîn malê, bêyî ku bi bavê Xecê re bighên fi-taqê. Xelo dikir û ne dikir xewa wî nedihat. Wî tim dixwest biçê cem Xecê û çend ramûsana jê bistîne.

Rojekê di destpêka buharê de hevalên Xelo jêre

nedît, rebenê di nava odê de şipyakirî ma. Bavê wê li keça xwe nerî û berê xwe da kalê dev bi taxim. Xecê têgihişt ku ew xwazgîniyê wê ye. Hema ji nişkê ve sifre ji destê wê ket erdê û hêsrên wê weke libên baranê ji

gotin: " Niha tu nayê nabî Pêşmerge? Emê bi hev re ceke xwe li dijî koledaran rakin. Bi hezaran xortên wek me ketine serê çiya û şoreş li dar e. Xelo hinekî Ponişî û paşê got: " Ma ev tişt rast e?" Erê rast e! Herdiwa bi hev re soz dan û gihan rafekê. Herdû heval sê roj û sê şevan bi rê ve meşyan. Paşê gihan Pêşmerge qehreman. Xelo pir bi kêf bû, ew ji zû de li bendî tişteki wilo bû. Xeca pepûk bi tenê mabû. Bêyî Xelo jiyana ji bo wê pir zor bû. Wê çaxê Xelo çawa bikira! Piştî qederekê Xelo namek ji

çavên wê yên reş û belek hatin xwarê. Xecê bi bez derket û çû aliyê malê.

Diya wê hat cem û jê re got:

- Keça min, megrî, nesîbê te ev e, ma em çawa bikin! Xwedê ev nesîb bi ser me de şand.

Xecê pir ponişî, ew li çarekê digeriya da ku karibe xwe bighîne Xeloyê li serê çiya. Lê Xecê pir nezan bû, kir û nekir rê nedît û nikaribû xwe bighîne Xelo. Kalo pere dabûn bavê Xecê û herdû alî li hev hatibûn. Wan biryara şeraniyê ji girtibûn, ji ber ku ji

qede û belê dinyayê ditirsiyan.

Wan şêranî xwar, zave, berbû û bavê Xecê ku pere xistibûn paşla xwe, kêfa xwe dikirin. Lê Xecê nediket ber çavan û hema hêstirên xwe dibarandin û digot:

- Xwdêyo, ma gelo wê carek din çavê min li Xelo keve? Ma ezê carek din şêrinê xwe, ronîya çavên xwe bibînim?..

Piştî demekê hatin ku Xecê biguhêzin. Lê ew roj wek roja mirina Xecê bû, lê tiştê ji destê Xeca reben nedihat.

Kalê bi girêz, bi pirça sênga xwe ya wek strî û şûjînan xwe bera ser sêng û berên Xecê yên nerm da. Wek Gurekî birçî, ku têkeveser laşekî pez. Xecê heta bi dawî li ber xwe da û xwe bi destê Kalo ve berneda.

Demek dirêj di navberê de derbas bû. Xecê û Kalo jiyaneke tehl bi hev re derbas dikirin. Xecê rojekê ji Kalo re got:

- Ez dixwazim hînî ajotina trimbêlê bibim.

Kalo jî xwedî trimbêl bû. Kalo kêfa xwe gelekî jê re anî. Ji dil Kalo bû ku dilê Xecê lê vebûye û êdî wê pê şa bibe.

Kalo rabû ew hînî ajotina trimbêlê kir. Rojekê herdû bi hev re derketin seyranê. Rabûn çûn çiyekî pir dûr rûniştin. Li wir xwarin û vexwarin. Kalê reben kete xewek şêrin û kete nava xewnên xortaniyê.

Xecê rabû li trimbêlê siwar bû û berê xwe da çiya, heta ku karîbû bi trimbêlê çû. Xecê paşê bi peyatî bi serê çiyê ket û xwe gîhand Pêşmergan. Wê û Xelo hevdû hembêz kirin û herdiwa hêstir barandin. Di roja didwan de li serê çiyê govendek li dar xistin, li serê çiyayên Kurdistanê govend girtin, kul û kederan çiyên xwe ji şahî û kêfê re hiştin û herdû dilketî gîhan meqsed û miradê xwe.

Moskova

Demokrat bixwîne

û

Bide xwendin

HELBEST

FERYAD

Hatin welatê me dijminên çavsor
Talan kirin Kurdistan, ji xwînê kirin sor
Talan kirin welatê me yê delal
Bi sedan kuştin hevbîr, hevrê û heval

Hatin ketin nava
gund û bajaran
Ketin ser me bi kêr
bi çek û daran
Çi jin çi mêr em
derxistin ji malan
Em dan ber xwe weke
pez û sewalan
Jin û mêr û pîr û kal
û zar û zêç
Em kom kirin tevde
xistine holan
Li me xistin, zar û zêç
tev dan ser hev
Şerm nekirin gelek
xistin bin lingan

Me zanîbû bê sebeba
wê çi ye
Ji ber ku hê li Cîhanê
Kurd hene
Ger ew li me bikin
şev û roj lêdan
Çawa be wê rizgar
bibe KURDISTAN

H. XELİL

HELBESTEK GELÊRÎ.....

JI BARZANÎ RE!

Qehremanê esra bîstan Mustafa Barzanî tu
Her bijî ey pêşewayê Kurd û Kurdistanî tu

Milletê Kurd te şiyar kir ji bin destê neyar
Ruh û canê min feda bin melce û amanî tu

Ey welat bo te muddamî her minnetarê yeqîn
Bi xebata te dijîn xoş Hekîm-Loqmanî tu

Milletê Kurd çi misilman, çi yezîd û çi Mesîh
Ser ji bona te tewandin lew ko xoş lîsanî tu

Deng û behsê şerq û xerbê tev pesindarê te ne
Hem welatperwer te zanin rêberê Kurdistanî tu

Lê di methê te de lal in sed Cegerxwîn û Hejar
Kes bi mislê te neda deng, rewneqa Cîhanî tu

Ji siyaset çi xeberdim Napolyon bo te xulam
Ji şecaat çi bibêjim Rustemê meydanê tu

Xwe ku tîrsa te ketî nav dijminên tev serdeser
Kelemê nav çavê Tirk û Ereb û Îranî tu

Tanq û top û tîpên dijmin tev ji bin îmha dibûn
Hem gelek serkat û serdar girtiyê zîndanî tu

Sed wekî zor û Jhonson Şastrî û hem Kosîgîn
Tev ji tedbîra te mest in karê Pêşmerganî tu

Her bese bo te şeref ey semîbaxê Kurdekan
Car bi ser tev te berdan da bijî lawsanî tu

Lew dibin nav palê dijmin tev dibin umrû dem
Geh li Barzan û Mahabad bextê sê sewranî tu

Tev hez kirin û evîna te di qelbê me de
Em dibin Pêşmerge carê ger bikî fermanî tu

Ruh û canê xwe telef kin yan hemî azadî bin
Leşker û hem nobedar ber seray û eywanî tu

Aferîn sed aferîn ey bavê Loqman aferîn
Ji bona milletê Kurd bav û hem piştvanî tu

Dawabûna serxwebûna te bi alem re gihand
Geh li Parîs û li Newyork dengê muxlîsanî tu

Hêvîdarin em ji YEZDAN te muwefeq bike
Şoreşa te bi ser keve tim bav û fetwanî tu

Her ji Sêwas ta Kermanşah bin ala te bin
Amed. Kerkûk û Tatwan merkez û seyranî tu

Wa bi ayîna te xemilîn sûk û bajar û welat
Xoş Qûmandar û serokê Partiya Kurdistanî tu

Hem ji piştta te merasim xwendevan tev serdeser
Leşker û awazê bando renga reng topanî tu

Sorgul û Çîçek bi qebda renga reng pêşkêş bikin
Ber sera û heykel, meclîs û hem dîwanî tu

Qîz û xort û bûkên Kurdan tev hev re dîlan bikin
Daîma yekta bibêjin HER BIJÎ BARZANÎ TU.

SAL BI SAL BARZANÎ

- 1903 - 1904 : Rojbûna wî.
- 1905 : Bi dayika xwe re li girtîgeha Diyarbekrê, ma girtî. Di sê salîya xwe de ,rûyê dijminê reş naskir.
- 1906 : Vê carê hat nefikirin li bajarê Silêmanîyê.
- 1907 : Şoreşa di bin serkeşîya Şêx Abdulselam, di vê salê de, carek dî bi dayika xwe re girtî li li girtîgeha Musilê.
- 1909 : Azadbûna wî ji girtîgehê.
- 1914: Bi darvekirina Şêx Abdulselam. Barzanî zorî ya xalayê û birçîbûnê kişand.
- 1919: Ji bona arîkarîya Şêx Mahmud Berzencî, tev-lî 300 zilamên ji eşîra Barzan, êrîşbirin li ser ser bajarê Silêmanîyê.
- 1920: Barzanî, bi serdarên berxwedan û serhildanên Kurdistan a Bakur Şêx Abdurrahmanê Şirnaqî û bi Şêx Saîdê Ê Pîran re hevdu dît, Ev hevdiştin , bi serokên şoreşên Kurd re, hîn di xortanîya Barzanî de tesîrek mezin lê kirin. Dîrok wî bide xuyakirin ku, ew-Barzanî bi ser serokatîya netewî Kurd ve biçê û bibe serokê ku, hey zêde serkeşîya serhildana gelê Kurd bike.
- 1923: Şer bi Îngîlîzan re.
- 1930: Ji bonî arîkarîya serhildana Agirî, carek dî bi gelek zilamên xwe re ,êrîş birin ser qereqolê Tirka.
- 1931-1932 : Di şoreşa di bin serokatîya Şêx Ahmed de qumandanê leşkerî. Di vê demê de În gîlîz bi Iraqî yan re êrîş anîn ser şoreşê.
- 1932: Şoreş bi ser ne ket û Barzanî carek dî ji aliyê Tirk an ve hat girtin.
- 1934: Ji girtîgehê serbest bû. Ji aliyê sazumana leşkerî Iraqî hat nefikirin li bajarê Nasirîyê.
- 1935-1936 : Barzanî ji nefîbûnê revîya. Bihîst ku, şoreşa Xelîl Xoşevî destpêdike. Gihîşt Xoşevî û bi hevdû re tekoşîna li hember dijminên Kurdistan berdewam kirin.
- 1936: Piştî ketina şoreşê dîsa hat nefikirin li bajarê Silêmanîyê.
- 1943-1945 : Barzanî dest bi serkeşîya serhildanên, ku ta dawîya jiyaniê berdewam kirin kir. Navê destpêbû ku, belav bibe wekî SEROKÊ NETEWÎ , KURDISTAN. Ev rastî ne tenê li çar aliyên Kurdistan, her wusa li tevî Cîhanê jî belav bû.
- 1945-1946 : Barzanî bû yek ji sazkarê KOMARA KURD A MAHABAD` Ê. Li vir nişana Generalî di 31 adarê ya 1946 de girt. Ta roja dawî xwest ku, vê Komarê biparêze, ji ber vê yekê jî ket şerên dijwar bo neketîna Mahabad.
- 1947: Meşa xwe ya efsanewî -52 rojî pêkanî. Li ser sê sînoran ve bi şer li hember leşkerên Tirkî û Îranê re gihîşt Yekîtiya Komarên Sosyalîstî Sovyet.
- 1958: Vegerandin ji Yekîtiya Sovyet. Di ser rîya xwe de bi Serokkomara Misir-Camal Abdul Nasir re hevdiştin kir. Li Bexda wek Serokê Netewî ji bal sedhezaran Kurd ve hat bixêrhatin. Barzanî banga "Kongra Netewî" kir.
- 1961: Di 11 ÎLON 1961 de dest bi Şoreşa Îlon kir. Dengê vê şoreşê li tevî Kurdistan belav bû. Cîhan carek dî bû şahidê neserîtewandîna gelê Kurd. Xakên rizgarkirî hatin pêkanîn - ji aliyê Pêêmergeyên Qehreman ve.
- 1964: Barzanî dijîtiyên di nav Partî de rakirin.
- 1970: Lihevhatina 11 ADAR pêk hat.
- 1972: Peymana dostanî di navbera YKSS (Yekîtiya Sovyet) û Iraq çê bû.
- 1973: Li Iraq Hukumeta "Enîya Netewî" hat damezrandin.
- 1974: Peymana lihevhatina 11 Adar ji bal Iraq ve nehat pêkanîn. Barzanî, carek dî dest bi şer kir.
- 1975: Bi navcîtiya Cezaîrê û qebulkirina sîstema 6 adarê lihevhatina xain di navbera dewletên Iraq û Îranê de çê bû û şoreşa Îlonê têkbirin.
- 1976: Bi destê Barzanî Partîya Demokratî Kurdistanê Iraq, bi navê PDK - Qiyada Miweqed ji nûve saz bû û 26 GULAN, Peşmêrgên Qehreman, xakên azad li Kurdistan saz kirin û çekên şoreşê carek dî li dilê dijmin ketin.
- 1979 : ADARBARZANÎ - DI RÎYA NEMIRINÊ DE.....!**

Bijê PDK, Bijê jêsmereke